

וקמפרש הכנסה לאלתר – And he explains immediately

OVERVIEW

משנה because the ב' שהן ד' (בפנים וב' שהן ד' בחוץ) explained that there is since we find elsewhere (regarding the מלאכות) that the הכנסה includes the הוצאה as the הכנסה refers to the תנא added that we know from our משנה that the תנא refers to the הכנסה as the הוצאה since after stating 'וכו' he immediately explains the case of the הכנסה. Our תוספות explains why רבינא could not have provided a different proof that our תנא refers to the הכנסה as the הוצאה.

תוספות asks:

ואם תאמר ואמאי לא דייק מכח דלא משכחת ארבע בפנים וד' בחוץ בלא הכנסות¹ –
And if you will say; and why did not רבינא infer that our תנא הכנסה נמי
ארבע בפנים from the fact that without הכנסות there can be no הוצאה קרי לה
and ארבע בחוץ in our משנה! This proves that תנא הכנסה נמי הוצאה קרי לה.

תוספות answers:

ויש לומר דמשכחת להו כדפירשתי לעיל² –
And one can say; that it is possible to have without בחוץ and ב' שהן ד' בפנים to have
including the הכנסות, as I explained previously.

תוספות offers another answer:

אי נמי דמהא לא הוה שייך למימר מתניתין נמי דיקא –
Or you may also say; that from this proof from our משנה it is not
applicable to state, 'this can also be inferred from our משנה' –
דמאי אולמא מההיא דשבועות דקיימא עלה –
For why is the proof from our משנה any stronger than from that משנה in
which we are discussing³ –

¹ See 'Thinking it over'.

² בתוס' ד"ה והא יציאות.

³ שבועות in משנה on the והא יציאות קתני question גמרא's (בד"ה והא יציאות) explained previously (not [necessarily] on our משנה). תנא הכנסה נמי הוצאה קרי ליה, and proved it from the משנה (the same proof that תוספות is asking that we can bring from our משנה). Obviously since רב אשי did not bring any proof from the משנה in שבועות, this proves that רב אשי did not consider this sufficient proof. For this very same reason רבינא did not consider using this same proof from our משנה. The תוספות הרא"ש explains that this is not a sufficient proof, for we can maintain that the הכנסה is not called הוצאה, and nevertheless the משנה in שבועות states יציאות השבת

דהתם נמי לא משכחת כולהו לחיובא אלא אם כן תחשוב הכנסות בכלל:

For there too we cannot find the entire unless כולהו לחיובא שהן ארבע **we include the הכנסות**. Therefore it is inappropriate to claim that נמי דיקא based merely on the fact that if הכנסה is not בכלל הוצאה then there cannot be 'ב' שהן ד' וכו'.

SUMMARY

One cannot infer that 'ב' שהן for otherwise there is no 'ב' שהן ד' וכו'; or that our משנה is no more proof than the משנה in שבועות.

THINKING IT OVER

asks that seemingly we can infer that 'ב' שהן ד' וכו' from the fact that there can be no 'ב' שהן ד' unless we include הכנסה.⁴ What is the advantage of using this inference over the inference which רבינא actually uses?!

ידיעות (which refers to הוצאה) and then adds שהן ארבע which is הכנסה; just as the משנה there states שהן (ידיעת והעלם מקדש וקדשיו) (which is שהן ארבע) (ידיעת והעלם טומאה) (which refers to הוצאה) (which refers to טומאה) שתיים. In contrast the proof from our משנה is more convincing, for if הכנסה is not בכלל הוצאה why would the משנה expound on הכנסה before הוצאה! [Alternately it is unusual for the גמרא to ask a question (והא יציאות קתני) implying an assumption that הכנסה is not בכלל הוצאה and then answer, since we have no other answer this must prove that our initial assumption is wrong and הכנסה is בכלל הוצאה. It is necessary to prove the new assumption from elsewhere. Therefore just as it is inappropriate to prove anything from the משנה in שבועות (that 'לא משכחת וכו') it is equally inappropriate to prove anything from our משנה in the same manner, for 'מאי אולמא וכו'.

⁴ See footnote # 1.